

Волим вашингтонску вреву почетком фебруара, не само због шароликог света који се окупља на Молитвеном доручку са председником САД, већ и због сусрета на такозваним маргинама скупа. То је омиљена фраза извештача, а заправо се у тим личним контактима од којих неки прерастају у пријатељства, размењују и стичу веома корисна искуства. Једно од најкориснијих је потврда да је мигрантска политика моје Српске народне партије готово идентична мигрантској политици САД.

„То су чари глобализације”, нашао сам се у разговору са једним од званичника Стејт департмента, јер, човек блиско повезан са Русијом, каквим ме описују у српским медијима, заправо има готово исте ставове о националној безбедности као америчка влада.

Американци не могу да разумеју наивност коју промовише такозвана грађанска Србија.

Шта би овдашњи прозападни душебрижници рекли да знају да је Америка изградила хиљаду километара зидова и баријера на граници са Мексиком.

Американци не могу да разумеју наивност коју промовише такозвана грађанска Србија. Шта би овдашњи прозападни душебрижници рекли да знају да је Америка изградила хиљаду километара зидова и баријера на граници са Мексиком, са близу две хиљаде осматрачница и око 20.000 стражара, са циљем да заштити територију САД од неконтролисаног и нелегалног улаза миграната? Грло ми се осушило од апела да Србија такође треба да примени слична искуства и да на границу за Македонијом постави физичке баријере и изведе војску.

То је начин да зауставимо мигрантски цунами на територију Србије с којим се можемо суочити већ на пролеће. Једноставно, морамо осигурати безбедност и миран живот за наше грађане и спречити идеју ЕУ да постанемо „камп Србија” за мигранте. Ако ја, као евроскептик и политичар који Русију сматра најискренијим пријатељем Србије, немам проблем да истакнем паметну америчку бескомпромисну политику заштите граница од миграната, зашто тај проблем имају људи који отворено промовишу америчке интересе?

Ако ја, као евроскептик и политичар који Русију сматра најискренијим пријатељем Србије, немам проблем да истакнем паметну америчку бескомпромисну политику заштите граница од миграната, зашто тај проблем имају људи који отворено промовишу америчке интересе?

Могли бисмо понешто научити и од америчких компанија, а не само политичара или експерата за националну безбедност. Док је због санкција извоз Француске, Пољске, Немачке и Италије у Русију прошле године смањен за више од 10 одсто, амерички извоз је у јулу 2014, дакле непосредно након поштравања санкција, повећан за рекордних 48,9 одсто!

Тако у пракси изгледа судар ЕУ наивности и америчког леденог прагматизма. Мислећи да санкцијама кажњава Русију, ЕУ је највећу штету нанела својим компанијама, препустивши њихов простор на руском тришту за компаније из Америке. И ја сам поклоник таквог леденог прагматизма у односу на нашу традиционалну наивност. Србија у овом тренутку има добру шансу да постане центар за америчке инвестиције у Југоисточној Европи, као земља где ће америчке компаније долазити због могућности да своју робу извозе без царина у Русију.

Такву прилику већ је искористио амерички Мајкрософт, који у свом развојном центру у Београду запошљава више од стотину младих људи, развијајући ћириличне софтвере намењене руском тржишту. Афирмацијом ове политике можемо да остваримо двоструку корист: да повећавамо америчке инвестиције у Србији и ублажимо притиске из Вашингтона да уведемо санкције Русији.

(Блиц)